

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๔๖ มีสิ่งบอกเหตุแห่งความรุนแรงด้วยการปล้นฐานปฏิบัติการของหน่วยทหารตำรวจและเจ้าหน้าที่ป่าไม้ จนกระทั่ง ๔ ม.ค.๔๗ ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากกลุ่มติดอาวุธแบ่งแยกดินแดนเข้าโจมตีกองพันพัฒนา ๔ อ.เจาะไอร้อง จว.นราธิวาส ตามแผนยุทธการ ๑,๐๐๐ วันยึดนราธิวาส (คำแถลงของ พล.อ.ธรรมรัตน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา อดีต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) ซึ่งสามารถยึดอาวุธยุทธโปกรณ์ทางทหารจำนวนมาก เป็นการปลุกให้ฝ่ายความมั่นคงได้เห็นถึงขีดความสามารถของกองกำลังติดอาวุธ เพราะเข้าตีหน่วยทหารระดับกองพันได้สำเร็จ โดยฝ่ายขบวนการไม่มีการสูญเสียและมีการรักษาความลับเรื่องกำลังพลที่เข้าปฏิบัติการรวมทั้งอาวุธยุทธโปกรณ์ที่ยึดไปได้ แสดงให้เห็นว่ามวลชนในพื้นที่ให้การสนับสนุน และเป็นของฝ่ายตรงข้าม (สม โภชน์ วิเชียร, ๒๕๔๗: ๔๘) จากการก่อเหตุรุนแรงครั้งนี้จนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดผลกระทบกับนโยบายความมั่นคงของรัฐ ถึงขั้นรัฐบาลต้องตัดสินใจใช้กฎอัยการศึก พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ พระราชบัญญัติรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.๒๕๕๓ ตามลำดับ เพื่อเป็นกลไกทางกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจหน้าที่และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มากยิ่งขึ้น (บุญรอด ศรีสมบัติ, ๒๕๕๒: ๑๕๔-๑๕๖) ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ประชาชนประมาณ ๒ ล้าน ๑ แสนคนเกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างยั่งยืน สิ่งที่สำคัญคือในปี พ.ศ.๒๕๔๗ ไม่มีหน่วยงานด้านความมั่นคงของรัฐบาลสามารถยืนยันได้ว่ากองกำลังติดอาวุธเป็นกลุ่มใดที่เข้าตีกองพันพัฒนา ๔ จนกระทั่งหน่วยข่าวกรองทางทหารได้รวบรวมข่าวสารและข้อมูลจากผลการซักถามผู้ต้องสงสัยคดีความมั่นคง จึงยืนยันได้ว่าขบวนการ BRN Co-ordinate เป็นกองกำลังติดอาวุธที่เข้าตีกองพันพัฒนา ๔

ปี พ.ศ.๒๕๐๓ จัดตั้ง “ขบวนการแนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายูปัตตานี” Barisan Revolusi Nasional Melayu Patani (BRN) มีเป้าหมายเพื่อสถาปนารัฐปัตตานีขึ้นเป็นเอกราช ดำเนินการต่อสู้กับรัฐบาลไทย จนถึงปี พ.ศ.๒๕๒๒ เกิดความขัดแย้งภายในขบวนการ นายหะยีอาหมีน

โต๊ะมีนา ประธาน BRN แยกตัวไปจัดตั้ง “คณะกรรมการประสานงาน” เรียกว่า สภาโคออร์ดิเนต (Majlis Kordinasi) หรือ BRN Co-ordinate มีการดำเนินงานการเมืองภายในประเทศ สร้างเครือข่ายมวลชนแนวร่วมมาอย่างต่อเนื่อง และสร้างกองกำลังขึ้นมาใหม่เรียกว่า “กองกำลังตัจริย์” BRN กลุ่มนี้มีบทบาทมากที่สุดในการก่อเหตุรุนแรงในปัจจุบัน

BRN Co-ordinate เป็นพรรคการเมืองที่ต่อสู้ด้วยแนวทางการเมืองและต่อสู้ด้วยอาวุธ (Parti Kader) มีอุดมการณ์แนวกิดแบบ “สังคมนิยมอิสลาม” (Islamic Socialism) หรือนาซีโซปรัชญาการต่อสู้ ๓ หัวข้อ คือ ๑.หลักการอิสลามและหลักศรัทธา ๒.นโยบายประกอบเอกภาพ, เสรีภาพ และความยุติธรรม ๓.จุดมุ่งหมายปลดปล่อยรัฐปัตตานี, ผนุงความเป็นธรรมและสงบสุขในสังคม, สถาปนาบทบัญญัติของพระเจ้าในรูปแบบประเทศอิสลาม รูปแบบในการต่อสู้มี ๒ รูปแบบ ๑.รัฐสภา ประกอบด้วยพลังของคะแนนเสียง, การกระทำตามกฎหมาย ๒.ปฏิบัติ ประกอบด้วยกองกำลังติดอาวุธ, คุณภาพและการเคลื่อนไหวใต้ดิน (หน่วยข่าวกรองทางทหาร, อดส์, ๒๕๕๓: ๒๒-๒๓) มีโครงสร้างการจัดที่มีความชัดเจนทั้งองค์กรนำ ฝ่ายการเมืองและฝ่ายทหารใช้ยุทธศาสตร์บันไดปฏิบัติ ๗ ขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๗-๒๕๓๗ ดำเนินการขั้นที่ ๑ การสร้างจิตสำนึกมวลชน ขั้นที่ ๒ การจัดตั้งมวลชนห้วงปี พ.ศ.๒๕๓๗-๒๕๔๗ ดำเนินการขั้นที่ ๓ จัดตั้งองค์กร ขั้นที่ ๔ จัดตั้งกองกำลัง ขั้นที่ ๕ อุดมการณ์ชาตินิยม ขั้นที่ ๖ เตรียมพร้อม ขั้นที่ ๗ ก่อการปฏิบัติ (สุรชาติ บำรุงสุข, ๒๕๕๑: ๕๖๖-๕๗๐)

ขณะนี้กำลังประมาณ ๑๐,๐๐๐ คนเศษและดำเนินการอยู่ในบันไดขั้นที่ ๗ ของแผนการปฏิบัติ

ขบวนการ BRN Co-ordinate มีโครงสร้างการจัดแบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ

๑. สภาองค์กรนำ (Dewan Pimpinan Parti/DPP) เป็นระดับนโยบายและผู้บริหารระดับสูง มีสถานะปิดลับมีหน้าที่กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการตัดสินใจ รวมทั้งเป็นเจ้าของยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติ ๗ ขั้นตอน DPP มีสถานะเสมือนส่วนมั่นคงหรือรัฐบาลของกลุ่มก่อความไม่สงบ โดยโครงสร้างการจัดองค์กรมีความลดหลั่นกันลงไปตั้งแต่ระดับเขต/จังหวัดถึงระดับหมู่บ้าน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก/แนวร่วม การปฏิบัติทางยุทธวิธีของสมาชิกและแนวร่วม อีกทั้งมีการจัดแบ่งหน้าที่ในองค์กรย่อยอย่างชัดเจนทั้งในด้านการปฏิบัติการจิตวิทยา/โฆษณาชวนเชื่อ ด้านศาสนา ด้านเศรษฐกิจ การทหาร (การใช้กำลังปฏิบัติการในรูปแบบต่างๆ) โดยมีเป้าหมายสูงสุด เมื่อการปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวสำเร็จจะสถาปนารัฐปัตตานีขึ้นใหม่ โดยมีอาณาเขตครอบคลุมจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. โครงสร้างและการจัดตั้งมวลชน (MASA)

องค์กรมวลชนของขบวนการเป็นองค์กรแต่งตั้งระดับหมู่บ้าน ระดับตำบลจนถึง

ระดับอำเภอ ระดับเขต ระดับจังหวัดและระดับ DPP การสร้างมวลชนเน้นการสร้างคามเข้มแข็งในระดับหมู่บ้านเป็นหลัก ถ้าระดับหมู่บ้านยังไม่เข้มแข็งแสดงว่าการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของงานมวลชนไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ งานมวลชนสิ้นสุดในระดับปฏิบัติและระดับเขต ส่วนระดับจังหวัดและDPP ไม่ใช่เป็นตัวขับเคลื่อนการทำงาน แต่ระดับจังหวัดและDPPเป็นตัวกรองงานต่างๆ ของขบวนการที่เกี่ยวกับงานมวลชนที่อยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓. โครงสร้างทางการทหาร (MAY)

ฝ่ายทหารจะเป็นกำลังที่ได้รับการปลูกฝังอุดมการณ์กู้ชาติรัฐปัตตานี ผ่านกระบวนการสาบานตนว่าจะไม่แปรพักตร์ความลับขององค์กรลับ BRN Co-ordinate และได้รับการฝึกเป็นขั้นๆ แบ่งระดับตามขีดความสามารถ จัดรูปแบบการบังคับบัญชาเหมือนทหาร โดย ๑ ชุด RKK มี ๖ คน ๒ ชุด RKK เป็น ๑ หมู่ประกอบกำลังสูงขึ้นไปจนถึงระดับกองพัน ปัจจุบันต่อสู้กับทหารของไทยโดยตรง มีพื้นที่ปฏิบัติการรับผิดชอบตามเขตการปกครองรัฐปัตตานี กำลังฝ่ายทหารจะเป็นหน่วยเคลื่อนไหวด่วนเวลาเมื่อเกิดเป้าหมายจะเข้าปฏิบัติการชัดเจน RKK ก็จะเข้ามายังพื้นที่รับผิดชอบซึ่งมีอาเยาะห์เข้มแข็ง โดยพักอาศัยที่บ้านมวลชนจัดตั้ง (ถ้าเปรียบ RKK ก็เสมือนปลา หมู่บ้านจัดตั้งเข้มแข็ง “อาเยาะห์” เปรียบเสมือนน้ำ) ฉะนั้นการปฏิบัติการทางทหารจะเกิดประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับหมู่บ้านที่จัดตั้งเข้มแข็งขนาดไหน (บุหงา ปัตตานี, ๒๕๕๔: ๓๓๓-๓๓๔)

ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี BRN Co-ordinate

ปัจจุบัน BRN Co-ordinate ได้ดำเนินการต่อสู้ด้วยการใช้ “ยุทธศาสตร์รบ ๒ แนว” โดยแนวที่ ๑ ต่อสู้ภายในประเทศกับรัฐไทยโดยใช้ความเป็นเชื้อชาติมลายู ศาสนา (อิสลาม) มาตุภูมิ (รัฐปัตตานี) และสิทธิของชาวมลายูเป็นหลักในการทำให้ประชาชนมาเลย์มุสลิมในพื้นที่เกิดความรู้สึกหรือมีอุดมการณ์ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันและปฏิเสธการปกครองของรัฐบาลไทย ขณะที่ด้านยุทธวิธีการต่อสู้ได้ใช้รูปแบบการทำสงครามประชาชนในการแย่งชิงประชาชนออกมาจากฝ่ายรัฐและใช้การรบบแบบกองโจรในเมืองเป็นเครื่องมือในการต่อสู้กับรัฐ ทั้งที่เป็นกำลังทหาร ตำรวจและข้าราชการฝ่ายปกครอง แนวที่ ๒ การทำสงครามทางการทูตเพื่อแสวงหาการสนับสนุนจากประชาคมระหว่างประเทศ โดยเฉพาะองค์การสหประชาชาติและกลุ่มประเทศมุสลิมทั่วโลก โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประชาคมระหว่างประเทศเข้ามาเป็นคนกลางไกล่เกลี่ย เพื่อให้เกิดการเจรจาจนนำไปสู่การลงประชามติแยกตัวเป็นรัฐเอกราชเช่นกรณีของติมอร์ตะวันออก โดยใช้เงื่อนไขสิทธิมนุษยชน (สุรชาติ บำรุงสุข, ๒๕๕๓ : ๑๕-๒๒) อันเกิดจากการที่รัฐบาลใช้มาตรการอันรุนแรงตั้งแต่การทำสงครามยาเสพติดกรณี “กรือเซะ” เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ และเหตุการณ์ “ตากใบ” เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๑ เกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้เสียชีวิตในพื้นที่และนำเอาสถิติ

จำนวนการเสียชีวิตและบาดเจ็บของประชาชนในห้วงที่มีการต่อสู้ สะท้อนผ่านองค์กรระหว่างประเทศ เช่น UN , OIC เป็นการเน้นย้ำให้เห็นถึงการต่อสู้เพื่อเอกราชของรัฐปัตตานี

กลไกและยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงของรัฐ

ระดับนโยบาย รัฐบาลไทยได้กำหนดกลไกและยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบันแบ่งเป็น ๕ ห้วงเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในแต่ละห้วงดังนี้

ห้วงที่ ๑ จัดตั้ง “กอ.สสส.จชต.” (กองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุขชายแดนภาคใต้) มี พลเอก สิริชัย ธีรชัย เป็น ผอ.สสส.จชต. คนแรก

ห้วงที่ ๒ ปรับปรุงกลไก โดยการจัดตั้งเป็น “คณะกรรมการนโยบายเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้” (กส.ชต) เพื่อควบคุมอย่างใกล้ชิดไปถึงระดับ กอ.สสส.จ., กอ.สสส.อ. และ กอ.สสส.กิ่งอำเภอ ของภาคข้าราชการพลเรือน ซึ่งคาดว่าได้รับอิทธิพลจากแนวคิดทางยุทธศาสตร์ของ เซอร์โรเบิร์ต ทอมป์สัน

ห้วงที่ ๓ ปรับเป็น “คณะกรรมการบริหารจัดการให้เป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์เสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้” (กบ.ชต.) ให้ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ผู้บัญชาการทหารบก เป็นประธานคณะกรรมการ

ห้วงที่ ๔ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ริเริ่ม “กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร” โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็น “ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ผอ.รมน.)” จัดตั้ง “ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)” และ “กองบัญชาการผสมพลเรือน ตำรวจ ทหาร (พตท.)” ในโครงสร้างกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า (กอ.รมน.ภาค ๔ สน.)

ห้วงที่ ๕ จัดตั้ง “คณะกรรมการรัฐมนตรีพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้” หรือ “ครม.ใต้” มีนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นประธาน (บุญรอด ศรีสมบัติ, ๒๕๕๒: ๑๕๔-๑๕๖)

ระดับพื้นที่ รัฐบาลไทย มีกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า เป็นหน่วยงานความมั่นคงมีการกิจในการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการ BRN Co-ordinate โดยใช้ยุทธศาสตร์ของ กอ.รมน. ๖ ประการ และนโยบาย “สานใจสู่สันติ” ของ ผอ.รมน.ภาค ๔ เพื่อนำคนที่หลงผิดกลับมาต่อสู้ในแนวทางสันติโดยใช้มาตรา ๒๑ พรบ.ความมั่นคงปี ๕๑

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ขอให้กองทัพบก กองทัพเรือ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดทำลงมาปฏิบัติการกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวน ๒๒ กองพัน ๒ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนและใช้กำลังประจำ

ถิ่นจำนวน ๗ กรมทหารพราน เพื่อยุติสถานการณ์ก่อความไม่สงบด้วยการควบคุมพื้นที่มิให้ฝ่ายตรงข้ามมีเสรีในการปฏิบัติ ด้วยการปิดล้อม ตรวจค้น ทำลายความพยายามของฝ่ายตรงข้ามในการก่อเหตุรุนแรงจนสามารถจำกัดการขยายตัวของความรุนแรงให้อยู่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา (กอ.รมน.ภาค ๔ สน.,๒๕๕๔)

สรุปจากสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถึงแม้รัฐบาลจะได้ใช้ยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งใช้นโยบายการเมืองนำการทหาร ซึ่งเป็นผลให้เหตุการณ์รุนแรงมีสถิติลดลงก็ตาม แต่ประชาชนในพื้นที่ยังคงได้รับผลกระทบจากความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันเกิดจากกระทำของขบวนการ BRN Co-ordinate ดังนั้นรัฐบาลจึงต้องต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการ BRN Co-ordinate ซึ่งจะเป็นการนำความสงบสุขอย่างยั่งยืนมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. ศึกษาวิเคราะห์แนวความคิดการก่อความไม่สงบของขบวนการ BRN Co-ordinate ในจังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. เสนอแนะแนวทางในการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการ BRN Co-ordinate ในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ จะทบทวนวรรณกรรม ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎี แนวคิด กระบวนการในการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. ทฤษฎีและแนวคิดของขบวนการ BRN Co-ordinate ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ในอดีตและปัจจุบัน
๒. วิธีการ และกระบวนการในการต่อสู้ปัญหาการก่อความไม่สงบของรัฐบาลไทย
๓. งานวิจัยเกี่ยวกับขบวนการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการแก้ปัญหา
๔. แนวคิดของผู้ทรงวุฒิ

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาวิจัยการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการ BRN Co-ordinate ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. รูปแบบของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ
๒. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ๒ ลักษณะ คือ
 - ๒.๑ ข้อมูลปฐมภูมิ ได้รับจากการที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า (กอ.รมน.ภาค ๔ สน.) และสัมภาษณ์ผู้บังคับหน่วยของกองกำลังทหาร ตำรวจ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้
 - ๒.๒ ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากเอกสารของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
๓. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้แก่
 - ๓.๑ ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า
 - ๓.๒ รองผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า
 - ๓.๓ ฝ่ายเสนารธิการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า
 - ๓.๔ ผู้บังคับหน่วยขึ้นตรง กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า
 - ๓.๕ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
๔. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - ๔.๑ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่กำหนด
 - ๔.๒ ใช้การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา
๖. ขั้นตอนการวิจัย
 - ๖.๑ การศึกษาขั้นต้นเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยการวิเคราะห์เอกสาร
 - ๖.๒ การศึกษาวิเคราะห์ทฤษฎีแนวความคิดของขบวนการ BRN Co-ordinate การศึกษาวิเคราะห์วิธีการและกระบวนการในการต่อสู้กับขบวนการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ กอ.รมน. และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
 - ๖.๓ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเรียบเรียงผลการศึกษา
 - ๖.๔ การสรุปผลการวิจัยและเสนอแนะแนวทางในการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการ

BRN Co-ordinate ที่เหมาะสม

ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการแก้ปัญหาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีหน่วยงานของ ทบวง กรมต่างๆ หลายหน่วยงานเข้ามามีส่วนในการแก้ปัญหา ดังนั้น แนวความคิดในการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงมีความหลากหลายตามคุณลักษณะของแต่ละหน่วยงาน ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเฉพาะปัญหาการแบ่งแยกดินแดนของขบวนการ BRN Co-ordinate ในส่วนที่เป็นแนวความคิดและการปฏิบัติในการแก้ปัญหของกองกำลังทางบก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ได้เข้าใจแนวความคิดของขบวนการ BRN Co-ordinate เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญห ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. สามารถนำแนวความคิดในการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการก่อความไม่สงบใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไปกำหนดวิธีการปฏิบัติให้กองกำลังทางบกสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำจำกัดความ

การก่อความไม่สงบ (Insurgency)	หมายถึง การเคลื่อนไหวของขบวนการที่มุ่งประสงค์จะล้มล้าง อำนาจอธิปไตยที่มีอยู่เดิม เป้าหมายอาจจำกัดเพียงการแยกตัวเอง ออกจากการควบคุมของรัฐบาล จนถึงการใช้ยึดอำนาจอธิปไตยและ เข้าแทนที่รัฐบาลปัจจุบัน โดยใช้การบ่อนทำลายและการต่อสู้ ด้วยอาวุธซึ่งจะมีระดับความรุนแรงที่ยังไม่ถึงขั้นสงคราม กลางเมือง
การก่อการร้าย (Terrorism)	หมายถึง การใช้ความรุนแรง หรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง ซึ่งได้ไตร่ตรองล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเมือง ลัทธิทางศาสนา หรืออุดมการณ์ โดยการสร้างความหวาดผว หรือหวาดกลัวด้วยวิธีการข่มขู่หรือบังคับด้วยกำลัง

สงครามการก่อความไม่สงบ (Insurgency War)

หมายถึง การต่อสู้ระหว่างฝ่ายรัฐบาลกับขบวนการก่อความไม่สงบ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากภายนอกประเทศ เข้ามาปฏิบัติด้วยวิธีรุนแรงต่อจุดอ่อนทางการเมือง สังคม จิตวิทยา เศรษฐกิจ การทหารและประชาชนฝ่ายรัฐบาล

สงครามกลางเมือง (Civil War)

หมายถึง ความขัดแย้งภายในประเทศที่มีลักษณะดังนี้
 ๑. ฝ่ายก่อความไม่สงบจัดตั้งรัฐบาลเข้าบริหารพื้นที่ที่ควบคุม
 ๒. ประเทศอื่นให้การยอมรับรัฐบาลของฝ่ายก่อความไม่สงบ
 ๓. ฝ่ายก่อความไม่สงบมีกำลังทหารซึ่งมีผู้บังคับบัญชา โดยเฉพาะถืออาวุธเปิดเผย

การบ่อนทำลาย (Subversion)

๔. สถานการณ์อยู่ในสภาวะการณ์เป็นปฏิปักษ์โดยทั่วไป
 หมายถึง การกระทำเพื่อบั่นทอนพลังอำนาจทางทหาร เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การเมือง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือกำลังใจของฝ่ายรัฐบาล

การก่อจลาจล (Riot)

หมายถึง การกระทำของฝูงชนด้วยวิธีการรุนแรงไม่คำนึงถึงกฎหมาย และไม่เชื่อฟังเจ้าหน้าที่ผู้รักษาความสงบเรียบร้อย

การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ (Counter Insurgency)

หมายถึง การปฏิบัติการทางทหาร กึ่งทหาร การเมือง เศรษฐกิจ จิตวิทยา การกิจการพลเรือน เพื่อเอาชนะการก่อความไม่สงบ

สงครามปฏิวัติ (Revolution Warfare)

หมายถึง เจื่อนใจการต่อสู้ทั้งต่อสู้ด้วยสันติวิธี (Peaceful Struggle) หรือการต่อสู้ด้วยอาวุธ (Armed struggle) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทั้งสิ้นของสังคม

สงครามประชาชน (People's War)

หมายถึง การสงครามที่ใช้ประชาชนเป็นเครื่องมือและฐานในการทำสงคราม หรือให้ประชาชนรู้สึกว่าการสงครามนี้ต่อสู้เพื่อพวกเขาและพวกเขาทุกคนรู้สึกว่าเป็นส่วนสำคัญในการทำสงคราม ซึ่งขึ้นอยู่กับเจื่อนใจและวัตถุประสงค์ของการทำสงครามนั้นๆ หลักนิยามของสงครามประชาชน

๑. การผสมผสานหลักการทำสงครามปฏิวัติที่นำเอามิติทางการเมืองและการทหารรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียว โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการทำสงครามของประชาชน (มวลชน)
๒. ดำเนินการสงครามแบบยืดหยุ่นด้วยการเคลื่อนไหวทางการเมืองและการเคลื่อนไหวมวลชนอย่างประสานสอดคล้อง
๓. การปฏิบัติทางการทหารหรือกองกำลังติดอาวุธจะปฏิบัติการด้วยหลักพื้นฐานทางยุทธวิธีของสงครามกองโจร “มีมากมุด มีหุคกู่แห่ มีง่กู่ดี มีง่กู่ได้” มุ่งกระทำต่อจุดอ่อนของฝ่ายตรงข้าม

หลักการสงครามกองโจร (Guerilla Warfare)

หมายถึงถือเป็นหลักการอ้อมกำลังทางยุทธศาสตร์ โดยการใช้จุดแข็งของโครงสร้างทางการเมืองเข้ากระทำต่อจุดอ่อนของฝ่ายตรงข้าม เป็นสงครามที่มีลักษณะการปฏิบัติในเชิงรุกโดยเน้นในเรื่อง

๑. ความรวดเร็วในการปฏิบัติ
๒. ปฏิบัติการในระยะเวลาสั้นแต่รุนแรงและสร้างความเสียหายได้มาก
๓. ปฏิบัติการรบด้วยการจู่โจมต้องพิจารณาและแสวงหาการสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นและภายในประเทศเป็นสำคัญ “ดังนั้นหลักการสงครามกองโจร จึงถือเป็นหลักการปฏิบัติทางการทหารภายใต้หลักพื้นฐานของสงครามประชาชนนั่นเอง”

สงครามมวลชน (Mass Warfare)

หมายถึง การใช้แกนนำมวลชนหรือผู้นำมวลชนอันเป็นคนขององค์กรนำเข้าไปดำเนินการปลุกระดมมวลชนให้เกิดการรวมกลุ่ม ก่อตั้งกลุ่มให้เข้มแข็งแล้วนำมวลชนเหล่านั้นเคลื่อนไหวตามความต้องการภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ขององค์กรนำ

มวลชน (Mass)

หมายถึง กำลังประชาชนหรือกลุ่มชนที่ผ่านขั้นตอนตามกระบวนการจัดตั้งมวลชนภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด มีเงื่อนไขและอุดมการณ์ขององค์กรนำเป็นมูลเหตุจูงใจให้ประชาชน

หรือกลุ่มชนเหล่านั้นเอาใจออกห่างฝ่ายตรงข้ามและมีความเห็นเช่นเดียวกับแนวทางขององค์กรนำและกลุ่มชนเหล่านั้นสมัครใจที่จะเข้าร่วมขบวนการกับองค์กรนำอย่างเต็มใจ มวลชนสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท ได้แก่ มวลชนชั่วคราว หมายถึง มวลชนที่รวบรวมขึ้นในสถานที่หนึ่งในห้วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อทำภารกิจเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งที่กำหนดไว้ เมื่อบรรดาภารกิจก็สามารถสลายตัวได้ทันที มวลชนถาวร หมายถึง มวลชนที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นระบบที่ชัดเจนตามหลักการจัดตั้งมีเครือข่ายการควบคุมที่ชัดเจนทั้งในทางเปิดเผยและปิดลับ มีความมั่นคงและเข้มแข็ง มวลชนถาวรจะเป็นกลุ่มมวลชนที่เป็นฐานมวลชนหลักของขบวนการและเป็นกลุ่มที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นกลุ่มติดอาวุธหรือกองกำลังติดอาวุธของขบวนการและอาจมอบหมายงานอื่นๆ ใ้รับผิดชอบ เช่น การหาข่าว การหาเสบียงสนับสนุนหรือเป็นพลพรรคทำงานใต้ดิน

แนวร่วม (Front)

หมายถึง ประชาชนหรือกลุ่มชนที่ไม่ได้ผ่านการจัดตั้งตามกระบวนการและไม่มีมูลเหตุจูงใจที่แน่นอนในการเข้าร่วมกับขบวนการหรือประชาชนหรือกลุ่มชนที่จัดตั้งโดยองค์กรอื่นๆ หรือส่วนอื่นที่ไม่ใช่การจัดตั้งโดยองค์กรนำของขบวนการ แนวร่วมเป็นการรวมตัวของประชาชนหรือกลุ่มชนที่มุ่งหวังประโยชน์ร่วมจากการเคลื่อนไหวมวลชนของขบวนการหรือองค์กรนำ แต่ไม่ได้มุ่งสู่การเคลื่อนไหวเพื่อประโยชน์และเป้าหมายขององค์กรนำของขบวนการอย่างแท้จริง

เทคนิคหรือวิธีการจัดตั้งมวลชน

โดยพื้นฐานของสมมติฐานของกลุ่มชนใดๆ จะมีกลุ่มคนอยู่ ๓ จำพวก ได้แก่

๑. กลุ่มชนหัวก้าวหน้า หมายถึง กลุ่มชนหรือบุคคลที่มีความคิดทางการเมืองค่อนข้างรุนแรง มีความกระตือรือร้น มีอุดมการณ์และมักจะเป็นพวกหัวรุนแรง พร้อมที่จะรับการจัดตั้งหรือกระตุ้นด้วยเงื่อนไขการจัดตั้งและสร้างมูลเหตุจูงใจเพียงเล็กน้อยก็สามารถจัดตั้งได้ ซึ่งกลุ่มชนหรือบุคคลกลุ่มนี้

จะมีไม่มากนักไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของจำนวนกลุ่มชนนั้นๆ

๒. กลุ่มชนหัวปานกลาง หมายถึง กลุ่มชนหรือบุคคลที่ต้องได้รับการกระตุ้นหรือชี้นำอย่างใกล้ชิด สร้างมูลเหตุจูงใจค่อนข้างมากกว่ากลุ่มแรก จึงมีการต่อสู้เรียกร้องหรือรวมกลุ่มเพื่อเคลื่อนไหว กลุ่มชนหรือบุคคลกลุ่มนี้จะเป็นคนกลุ่มใหญ่ที่สุดประมาณ ๒ ใน ๓ ของจำนวนกลุ่มชนนั้นๆ

๓. กลุ่มชนหัวล้าหลัง หมายถึง กลุ่มชนที่ไม่มีความสนใจในเรื่องของส่วนรวมหรือเรื่องทางการเมืองหรือทางสังคมแต่อย่างใด กลุ่มชนกลุ่มนี้กระตุ้นก็ยากที่จะตื่นตัวซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่สนใจต่อโลกภายนอก บุคคลในกลุ่มนี้มีไม่มากนักจากสมมติฐานของกลุ่มชนใดๆ ตามที่กล่าวมาแล้ว การจัดตั้งมวลชนนั้น ได้กำหนดให้ใช้กลุ่มชนหัวก้าวหน้าเป็นเป้าหมายในการจัดตั้งและพัฒนาเป็นแกนนำ เพื่อเป็นกลุ่มชวนขวายหรือหัวเรี่ยวหัวแรงในการนำการจัดตั้งไปสู่กลุ่มชนหัวปานกลางให้เป็นฐานของมวลชน ส่วนพวกหัวล้าหลังไม่จำเป็นต้องจัดตั้ง เพราะไม่สามารถทำประโยชน์ใดๆ ได้ ส่วนการเคลื่อนไหวมวลชนนั้น ให้มวลชนหัวก้าวหน้าเป็นกลุ่มนำในการนำพา หรือกระตุ้นให้มวลชนหัวปานกลางรวมตัวกันเคลื่อนไหวในทิศทางที่กำหนด ซึ่งจะส่งผลให้พวกหัวล้าหลังอาจเข้าร่วมได้ในภายหลัง

วิธีการของสงครามมวลชน

การศึกษาสถานการณ์ให้ถ่องแท้โดย

๑. ศึกษาและหาข้อมูลอย่างถูกต้อง ว่าชนหมู่มากในกลุ่มชนเป็นบุคคลประเภทใด ชาวนา กรรมกร โตะครู ผู้นำศาสนา หรือกลุ่มเยาวชน-วัยรุ่น

๒. คัดเลือกปัญญาชนและโตะครู ผู้นำศาสนา หรือแกนนำเยาวชน-วัยรุ่น ในกลุ่มนั้นขึ้นเป็นผู้นำกลุ่มชน

๓. จำแนกกลุ่มชนออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

๓.๑ กลุ่มชนที่เป็นมิตร

๓.๒ กลุ่มชนที่เป็นกลาง

๓.๓ กลุ่มชนที่เป็นฝ่ายตรงข้าม

การกำหนดเป้าหมาย

๑. กลุ่มชนที่มีความสำคัญ ได้แก่ กลุ่มชนที่มีความคิดดีและมี
ความรักชาติ ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มหัวก้าวหน้าได้แก่

๑.๑ กลุ่มคนที่เป็นผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนา ปราชญ์พื้นบ้าน
และประชาชนในท้องถิ่นผู้รักชาติ รักความถูกต้องรักความ
ยุติธรรม ผู้ที่มีต้นทุนความเชื่อความศรัทธาทางสังคมสูง

๑.๒ ภายในเมือง กลุ่มชนตามท่าเรือ สมาคมในเมืองหลวง
และกลุ่มนักศึกษาปัญญาชน

๑.๓ ในพื้นที่ซึ่งกว้างขวางออกไป กลุ่มชนในท้องถิ่นที่
ห่างไกล ปราชญ์พื้นบ้าน โต๊ะครู ผู้นำศาสนา

๑.๔ บุคคลในหน่วยงานด้านเศรษฐกิจ และหน่วยงานราชการ
ต่างๆ ที่มีความสำคัญ เช่น กรมประชาสัมพันธ์ กรมไปรษณีย์
และโทรคมนาคม หรือผู้ควบคุมเครื่องผลิตไฟฟ้าในโรงงาน
ต่างๆ ที่ว่าการอำเภอ ศาลากลางจังหวัด

๒. การตรวจสอบปวงชน การสำรวจท่าที และทัศนคติของ
ประชาชน

๒.๑ ที่มีต่อสังคม ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง และ
เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม ตลอดจนความรู้สึกที่มีระหว่างกลุ่ม
ชนด้วยกัน

๒.๒ ความต้องการของกลุ่มชน ตลอดจนสิ่งที่ประชาชน
หรือไม่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มชนต่างๆ

๓. การโฆษณา การชี้แจงทำความเข้าใจ และการฝึกอบรม

๓.๑ เป้าหมายคือประชาชน

๓.๒ การโฆษณาต่อปวงชน เพื่อให้เห็นคุณค่าการดำเนินงาน
ของฝ่ายปกครองและฝ่ายปราบปราม การโฆษณาจะต้องเข้าใจ
ในความคาดหวังของประชาชน และโฆษณาให้ตรงกับความต้องการ
ของประชาชน

๔. การจัดผู้นำกลุ่มชน

๔.๑ ลักษณะการนำกลุ่มชนของฝ่ายก่อความไม่สงบ อาจใช้
ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำกลุ่มเชื้อชาติศาสนาเป็นผู้นำกลุ่ม เพื่อยก
ระดับฐานะความเป็นอยู่มาเป็นการต่อสู้เพื่อล้มระบอบ

การปกครอง

๔.๒ ฝ่ายรัฐบาลจะต้องใช้ความเป็นจริงในการโฆษณาและจะต้องปลูกฝังประชาชนให้เข้าใจว่า ความยากจน ความไร้เสถียรภาพและเสมอภาค ตลอดจนปัญหาความไม่ปลอดภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนนั้น มีมูลเหตุมาจากขบวนการก่อความไม่สงบเป็นผู้กระทำและขัดขวางการสร้างความสำเร็จของฝ่ายรัฐบาล ผู้ที่จะเป็นผู้นำกลุ่มชนนั้นจะปฏิบัติดังนี้

๔.๒.๑ มีความเป็นอยู่เหมือนประชาชนไม่ใช่มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่

๔.๒.๒ เข้าใจในความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๔.๒.๓ ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับประชาชนได้ทุกโอกาส หมายถึง การทุ่มเทสรรพกำลังทั้งหลาย เพื่อเทิดทูนคำสั่งแห่งอัลลอฮ์ ให้อิสลามสถิตอยู่ในโลกอย่างมั่นคง ซึ่งจะต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ หลายประการ เช่น วิชาความรู้ การเมือง เศรษฐกิจ เป็นต้น ดังนั้นผู้ใดที่ใช้ความพยายามในด้านใดก็ตาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หลักธรรมคำสอนของอิสลามดำรงอยู่ในสังคมก็ถือว่าได้ทำการญิฮาดแล้วทั้งสิ้น ผู้ทำการญิฮาดเรียกว่า มุญฮิด โดยนัยนี้การเมืองหากทำงานการเมืองโดยวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นก็เป็นมุญฮิดทางการเมือง นักธุรกิจที่ทำธุรกิจตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวก็เป็นมุญฮิดในทางเศรษฐกิจ ดังนี้ เป็นต้น

ญิฮาด

ชะฮีด

หมายถึง นักรบผู้พลีชีพเพื่อปกป้องศาสนาแห่งอัลลอฮ์ ให้ศาสนาของพระองค์ สามารถสถิตบนแผ่นดินนี้ได้อย่างมั่นคง สงครามที่จะสร้างชะฮีด จึงต้องเป็นสงครามที่เกิดเนื่องด้วยมุสลิมถูกกดขี่ บีบบังคับจนไม่สามารถประกอบศาสนกิจอันเป็นหลักปฏิบัติพื้นฐานในชีวิตของมุสลิมได้นอกจากนี้สงครามดังกล่าวต้องเป็นสงครามที่ประกาศอย่างเปิดเผย โดยผู้นำสูงสุดของมุสลิม มิใช่เรื่องปัจเจกบุคคลหรือเป็นไปตามความคิดของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะการประกาศสงครามจะทำให้เกิดต่อการเรียกร้องสิทธิ

	และความชอบธรรมตามหลักศาสนา ด้วยวิธีทางสันติไม่ สามารถกระทำได้นั้น หากการเรียกร้องความชอบธรรม ขึ้นพื้นฐานตามหลักศาสนายังสามารถทำได้ด้วยวิธีทางสันติ การประกาศสงครามก็เป็นเรื่องต้องห้าม ทั้งนี้เพราะสงคราม มักจะนำมาซึ่งความพลัดพรากสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน เป็นคำเรียกผู้ที่มีไม้มุสลิม
กาฟิร	
คฤปะฮ์	หมายถึง คำอบรมหรือธรรมเทศนาที่กล่าวก่อนละหมาดวัน ศุกร์ หลังละหมาดวันอีดและละหมาดซุนด์หรือซุนนะฮ์อื่นๆ
ชะนาวิยะฮ์	หมายถึง ระดับสูงสุดของการศึกษาศาสนาในระดับมัธยม การจบ การศึกษาระดับนี้ มหาวิทยาลัยในประเทศมุสลิมเทียบเท่ากับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ตาดีกา	หมายถึง การจัดการเรียนการสอนศาสนาอิสลามเบื้องต้น ให้แก่เด็กมุสลิมระดับประถมศึกษาในวันเสาร์-อาทิตย์หรือใน ตอนเย็นของวันธรรมดา เพื่อเตรียมให้เด็กเติบโตเป็นมุสลิม ที่ดีมีฐานความรู้ทางศาสนาพร้อมที่จะเข้าศึกษาต่อใน ร.ร.ปอเนาะ มักใช้สถานที่ของมัสยิดซึ่งจัดการบริหาร โดย ชุมชน ในปัจจุบันเรียกว่า “ศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด” (ตาดีกา) ซึ่งจัดอยู่ในการศึกษานอกระบบ
โต๊ะครู	หมายถึง คำเรียกครูสอนศาสนาในสถาบันศึกษาปอเนาะ มา จากคำว่า “ตูวันกูรู” ซึ่งแปลว่า “ท่านครู” ในภาษามาลายู เรียกว่า “โต๊ะกูรู”
บาบอ	หมายถึง คำเรียกเจ้าของสถาบันศึกษาปอเนาะ หรือเป็นคำ เรียกพ่อ เรียกโต๊ะครู เรียกผู้อาวุโส ที่ประกอบพิธีฮัจญ์แล้ว
ปอเนาะ	หมายถึง บ้านหลังเล็กๆ ลักษณะเป็นกระท่อม ปอเนาะจึงเป็น คำที่เรียกสถานศึกษาของชาวมุสลิมในคาบสมุทรมลายู ซึ่งผู้ เรียนจะประจำอยู่ที่กระท่อมที่รายล้อมสถานศึกษาในจังหวัด ชายแดนภาคใต้ มีปอเนาะเป็นจำนวนมาก ในปี พ.ศ.๒๕๐๘ ปอเนาะส่วนหนึ่งได้จดทะเบียนเป็นโรงเรียนราษฎร์สอน ศาสนาอิสลาม สอนทั้งศาสนาและสายสามัญ ส่วนปอเนาะ ดั้งเดิมได้จดทะเบียนเมื่อ พ.ศ.๒๕๔๗ เรียกว่าสถาบันศึกษา

	ปอเนาะ สอนศาสนาอิสลาม จำนวน ๑๖ รายวิชา จัดเป็น การศึกษานอกระบบ
มัสยิด	หมายถึง ศาสนสถานที่มุสลิมใช้เป็นทีละหมาด โดยถือว่าเป็น บ้านของพระเจ้า มุสลิมเมื่อตั้งถิ่นฐานอยู่ ณ ที่ใดจะสร้าง มัสยิดไว้เป็นศูนย์กลางของชุมชน มัสยิดนอกจากจะมีภาระ หน้าที่เป็นศูนย์กลางทางศาสนาแล้ว ยังมีภาระหน้าที่เป็น ศูนย์กลางทางวัฒนธรรม การศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและ การเมืองการปกครองในประเทศไทย
มลายู	เป็นคำที่ใช้เรียกคาบสมุทร เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และภาษา สำหรับภาษามลายูที่ใช้ในจังหวัดชายแดนภาคใต้เรียกว่า ภาษามลายูถิ่น ซึ่งมีสำเนียงแตกต่างจากภาษามลายูกลาง ส่วนยาวี หมายถึง การนำอักษรภาษาอาหรับมาใช้เป็นตัวเขียน ในภาษามลายู แต่หากใช้อักษรภาษาโรมันเป็นตัวเขียน เรียกว่า “รูมี”
มูนาฟิก	หมายถึง คนกลับกลอก คือ พูดย่าง ทำอีกอย่าง
มุสลิม	หมายถึง คำที่ใช้เรียกผู้นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีสถานภาพ เป็นทั้งผู้ครองเรือนและผู้ครองธรรม โดยมุสลิมต้องปฏิบัติตน อยู่ในหลักคำสอนที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑. หลักศรัทธา มุสลิมต้องมีความศรัทธา ๖ ประการ คือ ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว คือ อัลลอฮ์ ในบรรดาลาอิกะฮ์ ในบรรดาศาสนทูต ในคัมภีร์ที่สำคัญ ในวันแห่งการพิพากษา หรือวันสิ้นโลก และในกฎกำหนดศกาวการณ์จากพระเจ้า ๒. หลักปฏิบัติ ๕ ประการ คือ การปฏิบัติตามคำปฏิญาณว่า อัลลอฮ์เป็นพระเจ้าองค์เดียว และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตจาก พระองค์ การละหมาดวันละ ๕ เวลา การถือศีลอดปีละ ๑ เดือน ในเดือนรอมฎอน การบริจาคซะกาตแก่คน ๘ ประเภท และการประกอบพิธีฮัจญ์ ณ นครมักกะฮ์ สำหรับผู้ที่มีความพร้อม ๓. หลักความขำเกรงโดยมีความตระหนักว่าจริยธรรม คุณธรรม และการปฏิบัติทุกอย่างกระทำต่อหน้าพระเจ้าและ

ละหมาด	พระเจ้าทรงเห็น ทรงรู้ในพฤติกรรมนั้นอยู่ทุกขณะ เป็นสำเนียงไทยๆ ที่เพี้ยนมาจากภาษาอูรคูว่า นมาฆ ภาษาอาหรับเรียกว่า อัลเศาะลาห์ ส่วนภาษามลายูใช้คำว่า ซัมมะฮ์ยัง หรือ สะมะยัง
ละหมาดวันศุกร์	หมายถึง การละหมาดร่วมกันที่มีสยิดหรือที่ใดที่หนึ่ง ในช่วงกลางวันของวันศุกร์ โดยมีการกล่าวคุฏบะฮ์ หรือ ธรรมเทศนา ก่อนละหมาดนี้บังคับเฉพาะผู้ชาย
ละหมาดวันอีด	ในอิสลามมีวันสำคัญซึ่งเป็นวันแห่งความรื่นเริงอยู่ ๒ วัน คือ วันอีดิลฟิตรี คือ วันเฉลิมฉลองหลังจากเสร็จสิ้นการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และวันอีดิลอัฎฮา คือ วันเฉลิมฉลองเนื่องในพิธีฮัจญ์ วันทั้งสองเรียกสั้นๆ ว่า “วันอีด” มุสลิมภาคกลางเรียกว่า “วันออกบวช” และ “วันออกฮัจญ์” ภาษามลายูใช้คำว่า “ฮารีรายอปอซอ” และ “ฮารีรายอฮัจญ์” ในวันดังกล่าวมุสลิมจะไปละหมาดอิศราร่วมกันที่มีสยิด และมีการเขียนเขียนญาคีที่นื่อง เพื่อนฝูงใกล้ชิดและขอภัยกัน ให้พรแก่กัน
สภาชุรอ	หมายถึง คณะบุคคลที่แต่งตั้งโดยผู้นำ เพื่อทำหน้าที่ในการตัดสินใจต่อกรณีต่างๆ ของบ้านเมือง
อิหม่าม	หมายถึง ผู้นำในการบริหารปกครองชุมชนมุสลิม ที่มีมีสยิดเป็นศูนย์กลาง และหมายถึงผู้ที่ทำหน้าที่นำในการละหมาดร่วมกันหลายคน ส่วน ไต่ะอิหม่ามเป็นคำเรียกเพื่อเป็นการให้เกียรติยิ่งขึ้น
อุstadax	หมายถึง คำที่เรียกครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่เป็นผู้ชาย ส่วนครูผู้หญิงเรียกว่า “อุstadaxะฮ์”
ฮะลา	หมายถึง สิ่งที่เป็นที่อนุมัติ เช่น มุสลิมต้องรับประทานอาหารฮาลาล ซึ่งหมายถึง อาหารที่อนุมัติให้รับประทานได้ เช่น สัตว์ที่ผ่านการเชือดโดยกล่าวนามองค์อัลลอฮ์ ส่วนอาหารที่ไม่อนุมัติ เช่น สัตว์ที่ไม่ได้ผ่านการเชือดดังกล่าว สุกร สุรา ฯลฯ
อาเยะห์ (AJAK)	เป็นภาษามลายูท้องถิ่นแปลว่า “ชักชวน” แต่ “อาเยะห์” ในความหมายของการจัดตั้งในขบวนการก่อความไม่สงบ หมายถึง การเรียกชื่อการจัดตั้งองค์กรมวลชนของฝ่าย

ขบวนการใน “ระดับหมู่บ้านจัดตั้ง” ซึ่งถือเป็นการจัดตั้งซ้อน
 การจัดการปกครองในระดับหมู่บ้านของประเทศไทย โดยมีผู้
 ควบคุมมวลชนในอาเยาะห์เรียกว่า “หัวหน้าอาเยาะห์” มี
 บทบาทในการปกครองและควบคุมมวลชนในอาเยาะห์ สร้าง
 และพัฒนาอำนาจรัฐซ้อนในระดับหมู่บ้านของประเทศไทยเข้มและ
 กำจัดบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการปกครองลูกบ้านของรัฐ
 ไทยให้ประชาชนหรือมวลชนจัดตั้งในระดับพื้นฐานตกอยู่
 ภายใต้การควบคุมและชี้นำของ “หัวหน้าอาเยาะห์” การจัดตั้ง
 องค์กรรมวลชนในระดับอาเยาะห์ ถือเป็นองค์กรรมวลชนจัดตั้ง
 ที่เล็กที่สุดที่เป็นฐานการจัดตั้งของขบวนการก่อความไม่สงบ
 และขบวนการก่อความไม่สงบ เน้นให้ความสำคัญกับการจัด
 ตั้งองค์กรรมวลชนในระดับอาเยาะห์ให้มีความเข้มแข็ง และ
 สามารถชี้นำขับเคลื่อนพลังมวลชนเหล่านั้นให้เคลื่อนไหว
 ต่อต้าน และตอบโต้อำนาจรัฐ ตามแนวทางและเป้าหมายทาง
 ยุทธศาสตร์ของขบวนการที่กำหนดไว้สำหรับการควบคุม
 ปกครองมวลชนในระดับอาเยาะห์ หากทำให้มวลชนเชื่อและ
 สรทธาต่อแนวทางของขบวนการ ไม่ได้ก็ทำให้กลัว หวาด
 ระแวงและเกลียดรัฐไทยในที่สุด ฝ่ายขบวนการก่อความ
 ไม่สงบได้จัดตั้งคณะกรรมการปกครองและควบคุมอาเยาะห์
 เพื่อช่วยเหลือหัวหน้าอาเยาะห์ในการควบคุมมวลชน จัดตั้งใน
 อาเยาะห์ในรูปคณะกรรมการ โดยแบ่งคณะกรรมการเป็น
 ๔ ฝ่าย รวมแล้วไม่เกิน ๑๒ คน แต่ละฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

๑. คณะกรรมการฝ่ายเปอมูดอ (PEMUDA) ทำหน้าที่ควบคุม
 ดูแลเด็ก เยาวชนวัยรุ่นทั้งชายและหญิงในอาเยาะห์ ส่งเสริม
 ด้านวัฒนธรรม การศึกษาและด้านกีฬา รณรงค์ให้เด็กเยาวชน
 ชายหญิงห่างไกลยาเสพติด และควบคุมพลังอุดมการณ์ใน
 แนวทางของขบวนการของเด็ก-เยาวชนในหมู่บ้านจัดตั้ง
๒. คณะกรรมการฝ่ายอุลามา (ULAMA) ส่วนใหญ่ขบวนการ
 จะจัดตั้งผู้รู้ทางศาสนาเป็นกรรมการฝ่ายอุลามา ทำหน้าที่
 รณรงค์ในเรื่องการศึกษาและปฏิบัติกิจทางศาสนา จัดทำ

คุณภาพ ซึ่งเนื้อหาคุณภาพนั้น ต้องส่งเสริมแนวทางการปฏิบัติ และปลูกแนวทางการต่อสู้ของขบวนการเพื่อเสริมความเข้มแข็ง ความมั่นคง และสร้างพลังแห่งอุดมการณ์ให้มวลชน จัดตั้งในอาเยะห์ และทำหน้าที่คล้ายๆ สภาซุรอ ในระดับหมู่บ้านจัดตั้ง

๓. คณะกรรมการฝ่ายสนับสนุน หรือฝ่ายเศรษฐกิจ (LOGISTIC) ทำหน้าที่สร้างเศรษฐกิจพื้นฐานในอาเยะห์ หรือเป็นส่วนสนับสนุนให้แก่กลุ่มปฏิบัติการ (กลุ่มนักรบ) ที่แอบแฝงตัวอยู่ในอาเยะห์ เช่น การจัดตั้งร้านค้าสหกรณ์ ชุมชนขึ้นในอาเยะห์ เป็นต้น

๔. ฝ่ายเหรียญกษาปณ์ หรือฝ่ายเลขา มีหน้าที่ประสานงานระหว่างหัวหน้าอาเยะห์กับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของอาเยะห์ เช่น การแจ้งกำหนดการประชุม การส่งข่าวสารสำคัญๆ หรือ ประสานการมอบหมายงานสำคัญแก่กรรมการอาเยะห์ฝ่ายต่างๆ จากหัวหน้าอาเยะห์เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการประสานงานนั้น เป็นการดำเนินการทางลับทั้งสิ้น รู้กันแต่เฉพาะหัวหน้าอาเยะห์ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ในอาเยะห์เท่านั้น เป็นภาษามลายูท้องถิ่นแปลว่า “ความเชื่อมโยง” หรือ “การประสานสัมพันธ์กัน” ลีการันในความหมายการจัดตั้งของขบวนการก่อความไม่สงบ หมายถึง การเรียกชื่อการจัดตั้งองค์กรมวลชนของฝ่ายขบวนการในระดับ “ตำบลจัดตั้ง” จากการศึกษาของขบวนการก่อความไม่สงบสามารถจัดตั้ง “อาเยะห์” ทับซ็อนหมู่บ้านของประเทศไทยได้ในหลายๆ อาเยะห์ ก็จะจัดตั้งเป็น “ลีการัน” จึงมีสถานะเสมือนตำบลของประเทศไทย โดยฝ่ายขบวนการได้จัดตั้งแกนนำขึ้นมาเป็นผู้ปกครอง “ลีการัน” เรียกว่า “กูมิต (KUMIT)” มีสถานะเทียบเท่ากำนันของประเทศไทย ในการปกครองและควบคุมมวลชนใน “ลีการัน” สำหรับการควบคุม ปกครองมวลชนในระดับ “ลีการัน” ฝ่ายขบวนการก่อความไม่สงบได้จัดตั้งคณะกรรมการปกครองและควบคุม “ลีการัน” เป็น ๓ ฝ่าย เช่นเดียวกับอาเยะห์ทุกประการ โดยมี

ลีการัน (LEKARAN)

กุ่มิต (KUMIT)

คณะกรรมการรวมกันทั้ง ๔ ฝ่าย ไม่เกิน ๑๒ คน เช่นกัน
เป็นภาษาอินโดนีเซีย มาจากคำว่า “KOMMITY” ซึ่งแปลว่า
ชุมชน แต่กุ่มิต (KUMIT) ในที่นี้หมายถึงหัวหน้าผู้ปกครอง
ชุมชน สำหรับการจัดตั้งองค์กรมวลชนของขบวนการก่อ
ความไม่สงบ ใช้เรียกผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองและควบคุม
“ลีการ์ัน” มีสถานะเทียบเท่า “กำนัน” ของรัฐไทย

แดอาระห์ (DAERAH)

หมายถึง “อำเภอ” ในการจัดตั้งองค์กรมวลชนของฝ่ายก่อ
ความไม่สงบได้จัดตั้ง “อำเภอจัดตั้ง” ขึ้นเรียกว่า “แดอาระห์”
ทำหน้าที่ควบคุมและปกครองมวลชนใน “ลีการ์ัน” หรือ
“ตำบลจัดตั้ง” โดยมีแกนนำสำคัญทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม
ปกครอง และชี้นำ “กุ่มิต” ให้ปฏิบัติตามนโยบายทิศทางของ
ขบวนการ แกนนำที่ทำหน้าที่ควบคุมปกครอง “แดอาระห์”
เรียกว่า “สะกอม (SAKOM)” มีฐานะเสมือน “นายอำเภอ”
ของรัฐไทย

วิลายะห์ (WELAYAH)

หมายถึง “จังหวัด” เป็นชื่อเรียกองค์กรมวลชนของฝ่ายก่อ
ความไม่สงบที่มีสถานะใหญ่กว่า “แดอาระห์” หากมีการ
จัดตั้ง “แดอาระห์” หลายๆ “แดอาระห์” ก็จะจัดตั้งเป็น
“วิลายะห์” ซึ่งมีสถานะเทียบเท่า “จังหวัด” ของรัฐไทย
ทำหน้าที่ควบคุมปกครองมวลชนใน “แดอาระห์” นั้นๆ
และชี้นำหัวหน้า “แดอาระห์” หรือ “สะกอม” ให้ปฏิบัติตาม
ทิศทางยุทธศาสตร์ และนโยบายของขบวนการ แกนนำที่ทำ
หน้าที่รับผิดชอบควบคุมปกครอง “วิลายะห์” เรียกว่า
“สะกอม วิลายะห์” หรือ “สะกอมเวล (SEKOMWEL)” ซึ่งมี
ฐานะเสมือน “ผู้ว่าราชการจังหวัด” ของรัฐไทย

กัส (KAS)

หมายถึง “มณฑล” เป็นการจัดตั้งองค์กรมวลชนในระดับใหญ่
สุด “กัส” หรือ “มณฑล” จะประกอบด้วยหลายๆ “วิลายะห์”
โดยมี “หัวหน้ากัส” หรือ “ผู้ว่าการมณฑล” เป็นแกนนำสำคัญ
ในการปกครอง ควบคุมและชี้นำไปใช้เป็นแนวทางฝึกกอง
กำลังปฏิบัติการในอาละห์ของกลุ่มอาละห์เสรีและแพร่ขยาย
เข้ามาสู่กลุ่มขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัด

ชายแดนภาคใต้ โดยกลุ่มขบวนการก่อความไม่สงบได้นำ
ยุทธวิธีของ “RKK” มาฝึกกลุ่มปฏิบัติการของขบวนการและ
ประกอบกำลังเป็นชุดปฏิบัติการ “RKK” ซึ่งประกอบกำลัง
เป็นกลุ่มๆ ละ ๖ คน อย่างน้อย แล้วให้กลุ่มกำลังเหล่านั้นแอบ
แฝงอยู่ในอาเยาะห์ รับผิดชอบการปฏิบัติการในอาเยาะห์นั้นๆ
และสร้างความเข้มแข็งให้หัวหน้าอาเยาะห์ มีศักยภาพชม
ผู้ใหญ่ว่านของประเทศไทย อันเป็นการสร้างภาวะของอำนาจรัฐ
ซ้อนขึ้นในระดับหมู่บ้านทันที ดังนั้น “RKK” จึงใช้เป็นชื่อ
เรียกกลุ่มปฏิบัติการของขบวนการก่อความไม่สงบในระดับ
ต่ำสุดถือเป็น “กลุ่มกำลังในระดับอาเยาะห์”

คอมมานโด (Commando)

ถือเป็นหน่วยทหาร หรือ “กลุ่มกำลังในระดับลีการ์น”
คอมมานโดจะมีบทบาท ๒ ประการ คือ ทำหน้าที่ควบคุมสั่ง
การปฏิบัติการทางทหารให้แก่ “RKK” และหน่วยคอมมานโด
ถือเป็นหน่วยปฏิบัติการทางยุทธวิธีสูงกว่า “RKK” และ
รับผิดชอบปฏิบัติการในเขตของ “ลีการ์น” หรือ “ตำบลจัดตั้ง”
ร่วมกับกลุ่ม “RKK” มีการประกอบกำลัง ๖ คน เช่นเดียวกับ
“RKK” หน่วยคอมมานโดจะมีศักยภาพสูงกว่า “RKK” สร้าง
อำนาจรัฐซ้อนในระดับลีการ์นชมอำนาจกำนันของประเทศไทยผู้ที่
จะได้รับการคัดเลือกเป็น “คอมมานโด” นั้น จะต้องเป็นผู้ที่มี
ประสบการณ์การปฏิบัติในระดับ “RKK” มาแล้วอย่างซ้ำของ
มีทักษะการปฏิบัติการทางทหารค่อนข้างสูง มีจิตใจที่แน่วแน่
มั่นคง ไม่ขลาดกลัว ปัจจุบันเชื่อว่ากลุ่มคอมมานโดมีไม่
มากนัก จึงปฏิบัติการในขอบเขตที่กว้างไกลนอกเหนือ
“ลีการ์น” ของตน

ตรงแง (ตรงจัน)

จะเป็นกลุ่มที่ปฏิบัติการให้การสนับสนุนกลุ่มนักรบ หรือ
สนับสนุนการรบ “กลุ่มตรงแง” จะเป็นกลุ่มบุคคลที่ผ่าน
ขั้นตอนกระบวนการจัดตั้งของฝ่ายขบวนการ จนถึงขั้นการ
ฝึกกำลังกายและทดสอบความแข็งแรงของร่างกาย หากบุคคล
ใดมีสมรรถภาพของร่างกายไม่แข็งแรงตามเกณฑ์กำหนด
จะไม่ได้รับการคัดเลือกให้ไปฝึกเป็น “RKK” แต่จะปรับเป็น

กลุ่มช่วยเหลือนักรบแทน และอีกประการคือคัดเลือกเป็นกลุ่ม
 ตรงแรงแผ่ความสมัครใจ สำหรับหน้าที่ของกลุ่มตรงแรงแม่
 ด้วยกัน ๔ ประการ คือ

๑. สืบข่าวความเคลื่อนไหวของ จนท.รัฐ และสมาชิกใน
 อาเภอห้ ทุกคนที่มีพฤติกรรมเชื่อมโยงกับ จนท.รัฐ รวมทั้ง
 พฤติกรรมของกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำศาสนาภายใน
 หมู่บ้านจัดตั้ง (อาเภอห้)

๒. ช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารแก่กลุ่มนักรบ
 ด้วยการ

๒.๑ จัดหาอาวุธจากแหล่งซุกซ่อนในอาเภอห้ ให้แก่กลุ่ม
 นักรบ

๒.๒ จัดเก็บอาวุธที่ใช้ปฏิบัติการและอาวุธที่ยึดได้จาก จนท.
 ไปเก็บซุกซ่อนไว้ ณ แหล่งซุกซ่อนอาวุธในพื้นที่อาเภอห้

๒.๓ ปฏิบัติการขัดขวางเพื่อให้การปฏิบัติการทางทหาร ของ
 กลุ่มนักรบประสบความสำเร็จ บรรลุภารกิจอย่างสมบูรณ์ด้วย
 การโรยตะปูเรือใบ ตัดต้นไม้ ขัดขวางการไล่ติดตามหรือการ
 เคลื่อนย้ายกำลัง จนท.เข้าตอบโต้การปฏิบัติการ ณ ที่หมาย

๓. เป็นหน่วยโฆษณาชวนเชื่อทั้งฝ่ายขบวนการและฝ่าย จนท.
 รัฐ

๓.๑ กลุ่มตรงแรงแม่ทำหน้าที่โฆษณาชวนเชื่อต่อมวลชน
 แนวร่วมและประชาชน ให้แก่ฝ่ายขบวนการจะทำการโฆษณา
 ชวนเชื่อ เพื่อบิดเบือนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ใส่ร้ายป้ายสีฝ่าย
 จนท.รัฐ ให้ประชาชนในอาเภอห้ เกิดความเข้าใจผิดสับสน
 กับบทบาทของฝ่ายรัฐ ในการปฏิบัติต่อประชาชน บิดเบือน
 ข้อเท็จจริงให้ประชาชนเชื่อว่า ความน่าสะพรึงกลัวนั้นเกิด
 จาก จนท.ของรัฐไทย จนก่อให้เกิดความรู้สึกความหวาด
 ระแวง หวาดกลัว เกลียดชัง จนปฏิเสธอำนาจรัฐไทยในที่สุด
 และประชาชนเข้าสู่การยอมรับและให้ความร่วมมือกับ
 ขบวนการ และจำนนต่ออำนาจรัฐซ้อนในอาเภอห้ ตรงแแม่
 กลุ่มนี้จะปฏิบัติการเป็นนักโฆษณาชวนเชื่ออยู่ในหมู่บ้าน

จัดตั้ง (อาเยะห์) โดยเฉพาะร้านน้ำชาในอาเยะห์ และอาจเป็นกลุ่มผลิตใบปลิวโฆษณาชวนเชื่อ

๓.๒ เป็นหน่วยโฆษณาชวนเชื่อต่อฝ่าย จนท.รัฐ กลุ่มตรงงที่ทำหน้าที่โฆษณาต่อฝ่าย จนท.รัฐ จะเป็นกลุ่มที่เข้ามาให้ความร่วมมือช่วยเหลือการปฏิบัติงานของฝ่ายรัฐจน จนท.ฝ่ายรัฐไว้วางใจแล้ว จึงชี้นำบิดเบือนและเบี่ยงเบนข้อมูลที่เป็นจริงให้ จนท.ฝ่ายรัฐเข้าใจไขว้เขวหรือเข้าใจผิด ใส่ร้ายป้ายสีกลุ่มบุคคลหรือสถาบันทางสังคม เช่น ปอเนาะ มัสยิด หรือกลุ่มประชาชนที่เป็นกลาง เพื่อให้ จนท.ของรัฐ หวาดระแวงและนำไปสู่การออกหมาย และใช้กำลังปิดล้อมตรวจค้นในที่สุด ซึ่งจะเป็นการผลักกลุ่มบุคคล สถาบันเหล่านี้เข้าสู่ความร่วมมือกับขบวนการ และต่อต้านจนถึงต่อสู้กับอำนาจรัฐในที่สุด

๔. เป็นหน่วยควบคุมมวลชนในอาเยะห์ กลุ่มตรงงที่ทำหน้าที่ในการควบคุม และเคลื่อนไหวยุทธชนหมู่บ้านจัดตั้ง (อาเยะห์) ตามทิศทางทั้งระดับยุทธศาสตร์และยุทธวิธี ตามที่ขบวนการต้องการ เช่น การต่อต้าน การตอบโต้อำนาจรัฐในเหตุการณ์บ้านกูจิงรือปะ ต.เฉลิม อ.ระแงง จว.นราธิวาส เป็นต้น หรือ อาจรับผิดชอบในการเคลื่อนไหวยุทธชนให้เป็นกลุ่มก้อน แล้วขับเคลื่อนพลังมวลชนเหล่านั้นต่อต้านรัฐ และก่อเป็นจลาจลในที่สุด

จังหวัดชายแดนภาคใต้

หมายถึงจังหวัดยะลา, จังหวัดปัตตานี, จังหวัดนราธิวาส และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา (อ.จะนะ อ.นาทวี อ.สะบ้าย้อย อ.เทพา)

กองกำลังทางบก

หมายถึงกองกำลังทหารบก กองกำลังทหารเรือ กองกำลังตำรวจ กองกำลังทหารพรานจังหวัดชายแดนภาคใต้ กองกำลังพลเรือน ตามโครงสร้าง การจัดของ กอ.รมน.ภาค ๔ สน.

กำลังกึ่งทหาร (paramilitary forces)

หมายถึงกำลังซึ่งแตกต่างจากกำลังทหารประจำการโดยมีการจัดการฝึก ยุทธโธปกรณ์ และมีภารกิจต่างในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

“สลัดัน อามานดามัย”

หมายถึง สโลแกน “จริงใจ เข้าถึง ฟังได้” ศอ.บต.ได้พัฒนา

เป็นแนวทางการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ภายใต้แนวคิด “ได้สันติสุข: สลาดัน อามานดามัย” และใช้หมู่บ้านเป็นพื้นที่ปฏิบัติงานภายใต้แนวคิด “คำตอบอยู่ที่หมู่บ้าน” และภายใต้สโลแกน “จริงใจ เข้าถึง ฟังได้” เป็นแนวทางและกำหนดนโยบายเน้นหนัก โดยใช้หลักสันติสุข ๖ ป. คือ

๑. ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดการ บูรณาการ
๒. ปากท้อง ยกระดับรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนในพื้นที่
๓. ประรองคอง สร้างสมานฉันท์และสันติวิธีในการแก้ไขปัญหา
๔. ปลอดภัย สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน/หมู่บ้านในการรักษาความปลอดภัย
๕. เป็นธรรม อำนวยความยุติธรรม สร้างความเป็นธรรม และให้บริการภาครัฐอย่างทั่วถึง
๖. เป็นไทย สร้างความตระหนักรู้ให้มีจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของประเทศไทยทั้ง ๗๖ จังหวัด ภายใต้สโลแกน “คนไทยเท่าเทียม เป็นธรรม”

เปอร์กาเดส (PEKADER)

หมายถึง นักสร้างสมาชิกขององค์กรปฎิวัติที่สามารถสร้างสมาชิกใหม่ที่มีอุดมการณ์ในการต่อสู้กับรัฐไทยอย่างยั่งยืน

ราวด์ (ROUND)

หมายถึง การลาดตระเวนหาข้อมูลของขบวนการเป็นยุทธศาสตร์ด้านการข่าวในการตอบโต้รัฐ

โพสต์ (POST)

หมายถึง การสังเกตเป้าหมายทั้งเคลื่อนที่และอยู่กับที่

เอเย่น (AGEN)

หมายถึง ผู้เก็บข้อมูลเบื้องต้นเพื่อใช้ในการวางแผน

อรัวี (ARAVI)

หมายถึง การกำหนดจุดนัดพบที่ปลอดภัยจากสายตาสาวบ้านและเจ้าหน้าที่หรือสายลับของรัฐแบ่งเป็น ๓ ชุด

๑. Entry Aravi หมายถึง จุดนัดพบเริ่มต้นห่างจากที่หมายไม่เกิน ๑๕ นาที

๒. Emergency Aravi หมายถึง จุดนัดพบฉุกเฉินภายหลังการถอนตัวใช้เวลาไม่เกิน ๓๐ นาทีห่างจากที่หมาย

คอโด (COADER)

๓. Long Aravi หมายถึง จุดที่ปลอดภัยที่สุดหรือจุดนัดพบ
สุดท้ายหลังจากถอนตัวจากการโจมตีใช้เวลาไม่เกิน ๔๘ ชม.
หมายถึง สัญญาณบอกฝ่ายหรือคำพูดที่คุยกันทั้งสองฝ่ายโดย
คนที่อยู่รอบข้างไม่เข้าใจ